

ÚMLUVA O OCHRANĚ MOŘSKÉHO PROSTŘEDÍ SEVEROVÝCHODNÍHO ATLANTIKU

SMLUVNÍ STRANY,

UZNÁVAJÍ, že mořské prostředí a na něm závislá fauna a flóra jsou životně důležité pro všechny národy;

UZNÁVAJÍ neodmyslitelnou hodnotu mořského prostředí severovýchodního Atlantiku a nezbytnost jeho koordinované ochrany;

UZNÁVAJÍ, že společný postup na vnitrostátní, regionální a globální úrovni má základní význam pro předcházení a zamezení znečišťování moře a dosažení trvale udržitelné řízení mořské oblasti, to znamená řízení lidských činností takovým způsobem, aby mořský ekosystém dále umožňoval oprávněné využívání moře a nadále vyhovoval potřebám současných a budoucích generací;

MAJÍ NA PAMĚTI, že ekologická rovnováha a oprávněné využívání moře jsou ohroženy znečišťováním;

BEROU V ÚVAHU doporučení konference Spojených národů o životním prostředí člověka, která se konala ve Stockholmu v červnu 1972;

BEROU V ÚVAHU také výsledky konference Spojených národů o životním prostředí a rozvoji, která se konala v Rio de Janeiro v červnu 1992;

MAJÍ NA PAMĚTI příslušná ustanovení mezinárodního zvykového práva, která se odrážejí v části XII úmluvy Spojených národů o mořském právu, a zejména v článku 197 o globální a regionální spolupráci při ochraně a uchování mořského prostředí;

BEROU V ÚVAHU, že společné zájmy států ve společné mořské oblasti by je měly vést ke spolupráci na regionální a subregionální úrovni;

MAJÍ NA PAMĚTI pozitivní výsledky dosažené v rámci Úmluvy o zamezení znečišťování moří odpady shazovanými z plavidel a letadel podepsané v Oslo dne 15. února 1972 ve znění protokolů ze dne 2. března 1983 a 5. prosince 1989 a Úmluvy o zamezení znečišťování moří z pozemních zdrojů podepsané v Paříži dne 4. června 1974 ve znění protokolu ze dne 26. března 1986;

JSOU PŘESVĚDČENY, že by měl být neprodleně zahájen další mezinárodní postup k předcházení a zamezení znečišťování moře, jako součást postupných a provázaných opatření na ochranu mořského prostředí;

UZNÁVAJÍ, že může být žádoucí přijmout na regionální úrovni přísnější opatření týkající se předcházení a zamezení znečišťování mořského prostředí nebo ochrany mořského prostředí před nepříznivými účinky lidských činností, než jaká jsou stanovena v mezinárodních úmluvách nebo dohodách s globální oblastí působnosti;

UZNÁVAJÍ, že otázky týkající se řízení rybolovu jsou přiměřeně upraveny v mezinárodních a regionálních dohodách, které se takovými otázkami speciálně zabývají;

BEROU V ÚVAHU, že současné úmluvy z Osla a Paříže neregulují vhodným způsobem některé z mnoha zdrojů znečištění a že je proto oprávněné je nahradit touto úmluvou, která se zabývá všemi zdroji znečištění mořského prostředí a nepříznivými účinky lidských činností na toto prostředí, s ohledem na princip prevence a posílení regionální spolupráce,

SE DOHODLY NA TOMTO:

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy se:

- a) „mořskou oblastí” rozumí vnitřní a teritoriální vody smluvních stran, moře vně a v sousedství teritoriálních vod pod jurisdikcí pobřežního státu do vzdálenosti uznávané mezinárodním právem a volné moře, včetně dna všech těchto vod a jeho podloží, situovaných v těchto hranicích:
 - i) ty části Atlantského oceánu a Severního ledového moře a jejich vedlejší moře, které leží severně od 36° severní šířky a mezi 42° západní délky a 51° východní délky, ale s těmito výjimkami:
 - 1. Baltské moře a mořské úžiny ležící jižně a východně od linií vedených od mysu Hasenore k mysu Gniben, od Korshage k Spodbjergu a od Gilbjergu k mysu Kullen;
 - 2. Středozevní moře a jeho vedlejší moře až k průsečíku 36° severní šířky a 5° 36' západní délky;
 - ii) část Atlantského oceánu severně od 59° severní šířky a mezi 44° a 42° západní délky;
- b) „vnitřními vodami” rozumějí vody mezi pevninou a základní čarou, od které se měří šířka teritoriálních vod, rozšířené v případě vodních toků až k hranici sladké vody;
- c) „hranicí sladké vody” rozumí místo na vodním toku, kde při plném odlivu a v období nízkého průtoku sladké vody je patrná zvýšená slanost vody v důsledku přítomnosti mořské vody;
- d) „znečišťováním” rozumí člověkem způsobené, přímé nebo nepřímé zavádění látek nebo energie do mořské oblasti, které způsobuje, nebo pravděpodobně způsobí, nebezpečí pro lidské zdraví, poškození živých zdrojů a mořských

ekosystémů, kulturních a rekreačních hodnot nebo narušení dalšího oprávněného využívání moře;

- e) „pozemními zdroji” rozumějí bodové a difúzní zdroje na pevnině, ze kterých látky nebo energie vnikají do mořské oblasti vodou, vzduchem nebo přímo z pobřeží. To zahrnuje zdroje spojené s jakýmkoliv úmyslným odstraňováním látek pod mořské dno zpřístupněné ze země pomocí tunelu, potrubí nebo dalších prostředků a zdroje spojené s umělými konstrukcemi umístěnými v mořské oblasti pod jurisdikcí smluvní strany, a které neslouží činností na pobřeží;
- f) „ukládáním odpadů” rozumí:
 - i) jakékoliv úmyslné odstraňování odpadů nebo jiných látek v mořské oblasti:
 - 1. z plavidel nebo letadel;
 - 2. z pobřežních zařízení;
 - ii) jakékoliv úmyslné odstranění v mořské oblasti:
 - 1. plavidel nebo letadel;
 - 2. pobřežních zařízení a potrubí;
- g) „ukládáním odpadů” nerozumí:
 - i) odstraňování odpadů v souladu s Mezinárodní úmluvou o zamezení znečišťování z lodí z roku 1973, ve znění protokolu k uvedenému dokumentu z roku 1978, nebo s dalšími platnými mezinárodními právními předpisy o odpadech nebo jiných látkách provázejících provoz nebo vzniklých v důsledku normálního provozu plavidel, letadel nebo pobřežních zařízení, jiných než jsou odpady nebo jiné látky přepravované plavidly, letadly nebo pobřežními zařízeními nebo na ně nakládány za účelem odstranění takových odpadů, jiných látek nebo látek vzniklých zpracováním takovýchto odpadů, nebo jiných látek na uvedených plavidlech, letadlech nebo pobřežních zařízeních;
 - ii) umístění látky pro jiné účely, než je pouhé její odstranění, za předpokladu, že pokud se toto umístění děje pro jiné účely, než pro které byla látka původně navržena nebo vytvořena, je to v souladu s příslušnými ustanoveními této úmluvy; a
 - iii) pro účely přílohy III, ponechání, vyřazeného pobřežního zařízení nebo potrubí plně nebo částečně na místě, za předpokladu, že se každá taková operace děje v souladu s příslušným ustanovením této úmluvy a dalšími příslušnými mezinárodními předpisy;
- h) „spalováním” rozumí každé úmyslné spalování odpadů nebo jiných látek v mořské oblasti pro účely jejich tepelné likvidace;

- i) „spalováním” se nerozumí tepelná likvidace, v souladu s platnými mezinárodními právními předpisy, odpadů nebo jiných látek provázejících provoz nebo vzniklých v důsledku normálního provozu plavidel nebo letadel nebo pobřežních zařízení, jiná než je tepelná likvidace odpadů nebo jiných látek na plavidlech nebo v letadlech nebo pobřežních zařízeních provozovaných pro účely takové tepelné likvidace;
- j) „pobřežními činnostmi” rozumějí činnosti prováděné v mořské oblasti pro účely průzkumu, ohodnocení nebo využití kapalných a plyných uhlovodíků;
- k) „pobřežními zdroji” rozumějí pobřežní zařízení a potrubí, ze kterých látky nebo energie vnikají do mořské oblasti;
- l) „pobřežním zařízením” rozumí jakákoliv umělá konstrukce, provozní zařízení, plavidlo nebo jejich část bez ohledu na to, zda jsou plovoucí nebo ukotvené k mořskému dnu, umístěné v mořské oblasti pro účely pobřežních činností;
- m) „pobřežním potrubím” rozumí jakékoliv potrubí, které je umístěno v mořské oblasti pro účely pobřežních činností;
- n) „plavidlem nebo letadlem” rozumějí zařízení libovolného typu provozovaná na vodě nebo ve vzduchu, jejich součásti a ostatní příslušenství. Tento výraz zahrnuje vznášedla, plovoucí stroje se samostatným pohonem nebo bez něho a ostatní umělé konstrukce v mořské oblasti a jejich vybavení, ale nezahrnuje pobřežní zařízení a potrubí;
- o) „odpady nebo jinými látkami” nerozumějí:
 - i) tělesné pozůstatky;
 - ii) pobřežní zařízení;
 - iii) pobřežní potrubí;
 - iv) nezpracované ryby a rybí vnitřnosti vyhozené z rybářských plavidel;
- p) „úmluvou” rozumí, pokud není v textu uvedeno jinak, Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku, její přílohy a dodatky;
- q) „úmluvou z Oslo” rozumí Úmluva o zamezení znečišťování moře ukládáním odpadů z lodí a letadel podepsaná v Oslo dne 15. února 1972 ve znění protokolů ze dne 2. března 1983 a 5. prosince 1989;
- r) „úmluvou z Paříže” rozumí Úmluva o zamezení znečišťování moře z pozemních zdrojů podepsaná v Paříži dne 4. června 1974 ve znění protokolu ze dne 26. března 1986;
- s) „oblastní organizací hospodářské integrace” rozumí organizace vytvořená suverénními státy daného regionu, která má kompetenci ve věcech řízených touto úmluvou a která byla řádně zplnomocněna, v souladu se svými

vnitřními postupy, k podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k úmluvě.

Článek 2

Obecné závazky

1.
 - a) Smluvní strany podnikají v souladu s ustanoveními úmluvy všechny možné kroky, aby předcházely a zamezily znečišťování, a přijmou nezbytná opatření na ochranu mořské oblasti vůči nepříznivým účinkům lidských činností tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a byly zachovány mořské ekosystémy, a kde je to prakticky možné, byly obnoveny poškozené mořské oblasti.
 - b) Za tímto účelem smluvní strany jednotlivě i společně přijímají programy a opatření a sjednocují své politiky a strategie.
2. Smluvní strany uplatňují:
 - a) princip prevence, na jehož základě přijímají preventivní opatření, když existují rozumné důvody k obavám, že látky nebo energie přímo nebo nepřímo zavedené do mořského životního prostředí mohou přinášet rizika pro lidské zdraví, poškozovat živé zdroje a mořské ekosystémy, kulturní a rekreační hodnoty nebo narušit další oprávněné využívání moře, dokonce i v případech, kdy neexistují nezvratné důkazy o příčinném vztahu mezi vstupy a účinky;
 - b) princip „znečišťovatel platí“, na jehož základě znečišťovatel nese náklady na předcházení znečišťování, jeho kontrolu a opatření snižující míru znečištění.
3.
 - a) Smluvní strany při zavádění úmluvy přijímají programy a opatření, které případně obsahují lhůty pro jejich dokončení, a vezmou plně v úvahu využití nejnovějšího technologického vývoje a postupů navržených k úplnému předcházení a zamezení znečišťování.
 - b) Za tímto účelem:
 - i) berou v úvahu kritéria stanovená v dodatku 1 a formulují vzhledem k programům a opatřením uplatnění mimo jiné:
 - nejlepších dostupných technik,
 - nejlepší environmentálních postupů,

- ii) při realizaci takových programů a opatření zajistí uplatnění takto definovaných nejlepších dostupných technik a nejlepších environmentálních postupů, zahrnující, kde je to vhodné, i čisté technologie.

4. Smluvní strany uplatní přijatá opatření takovým způsobem, aby předešly zvýšení znečišťování moře mimo definovanou mořskou oblast nebo v jiných součástech životního prostředí.

5. Žádné ustanovení úmluvy se nesmí vykládat jako ustanovení bránící smluvním stranám přijímat, jednotlivě nebo společně, přísnější opatření pro předcházení a zamezení znečišťování mořské oblasti nebo na ochranu mořské oblasti vůči nepříznivým účinkům lidských činností.

Článek 3

Znečištění z pozemních zdrojů

Smluvní strany podniknou, jednotlivě nebo společně, všechny možné kroky k předcházení a zamezení znečišťování z pozemních zdrojů v souladu s ustanoveními úmluvy, zejména s ustanoveními přílohy I.

Článek 4

Znečištění ukládáním nebo spalováním odpadů

Smluvní strany podniknou, jednotlivě nebo společně, všechny možné kroky k předcházení a zamezení znečišťování vzniklého ukládáním nebo spalováním odpadů nebo jiných látek v souladu s ustanoveními úmluvy, zejména s ustanoveními přílohy II.

Článek 5

Znečištění z pobřežních zdrojů

Smluvní strany podniknou, jednotlivě nebo společně, všechny možné kroky k předcházení a zamezení znečišťování z pobřežních zdrojů v souladu s ustanoveními úmluvy, zejména s ustanoveními přílohy III.

Článek 6

Hodnocení kvality mořského prostředí

Smluvní strany v souladu s ustanoveními úmluvy, a zejména s ustanoveními přílohy IV:

- a) zajistí v pravidelných intervalech zveřejňování společných hodnocení kvalitativního stavu mořského prostředí a jeho vývoje pro mořskou oblast nebo její regiony nebo subregiony;
- b) do takových hodnocení zahrnují jak vyhodnocení účinnosti přijatých a plánovaných opatření na ochranu mořského životního prostředí, tak stanovení priorit akcí.

Článek 7

Znečištění z ostatních zdrojů

Smluvní strany spolupracují s cílem přijmout navíc k přílohám uvedeným v článcích 3, 4, 5 a 6 další přílohy, které stanoví opatření, postupy a normy na ochranu mořské oblasti před znečišťováním z dalších zdrojů, pokud takové znečišťování již nepodléhá účinným opatřením dohodnutým jinými mezinárodními organizacemi nebo není předepsáno v jiných mezinárodních úmluvách.

Článek 8

Vědecký a technický výzkum

1. Pro podporu cílů úmluvy vytvoří smluvní strany doplňkové nebo společné programy vědeckého nebo technického výzkumu a v souladu se obvyklým postupem předloží Komisi:
 - a) výsledky takového doplňkového, společného nebo jiného relevantního výzkumu,
 - b) podrobné údaje o relevantních programech vědeckého a technického výzkumu.
2. Smluvní strany přitom přihlížejí k práci vykonané v těchto oblastech příslušnými mezinárodními organizacemi a agenturami.

Článek 9

Přístup k informacím

1. Smluvní strany zajistí, že na jejich příslušných orgánech bude vyžadováno, aby na požádání zpřístupnily informace popsané v odstavci 2 tohoto článku všem fyzickým nebo právnickým osobám, aniž by tyto osoby museli prokazovat zvláštní zájem, aniž by se účtovaly nepřiměřené poplatky, a to v co nejkratší lhůtě, nejpozději však do dvou měsíců.
2. Informací uvedenou v odstavci 1 tohoto článku je každá dostupná informace v písemné, vizuální a zvukové nebo databázové formě o stavu mořské oblasti, o činnostech nebo opatřeních, které mají nebo budou pravděpodobně mít na tuto oblast nepříznivý vliv, a o činnostech nebo opatřeních zavedených v souladu s úmluvou.
3. Ustanovení tohoto článku nemají vliv na právo smluvních stran, v souladu s jejich vnitrostátními právním řádem a platnými mezinárodními předpisy, odmítnout žádost o takové informace v případech, když by to mělo vliv na:
 - a) důvěrnost jednání orgánů veřejné správy, mezinárodní vztahy a národní obranu;
 - b) veřejnou bezpečnost;
 - c) věci, které jsou nebo byly v soudním řízení nebo ve vyšetřování (včetně disciplinárních řízení), nebo které jsou předmětem předběžného vyšetřování;
 - d) důvěrnost obchodních a průmyslových údajů, včetně duševního vlastnictví;
 - e) důvěrnost osobních údajů nebo spisů;
 - f) materiál dodaný třetí stranou, aniž by tato strana byla k tomu právně zavázána;
 - g) informace, jejichž prozrazení by zvýšilo pravděpodobnost, že by došlo k poškození životního prostředí, jehož se informace týkají.
4. Důvody pro odmítnutí poskytnout žádané informace musí být uvedeny.

Článek 10

Komise

1. Zřizuje se komise složená ze zástupců všech smluvních stran. Komise se schází v pravidelných intervalech a vždy, když kvůli zvláštním okolnostem se o tom rozhodne v souladu s jednacím řádem.

2. Úkoly komise jsou:
 - a) dohlížet na plnění úmluvy;
 - b) obecně zkoumat stav mořské oblasti, účinnost přijatých opatření, priority a potřebu dodatečných nebo odlišných opatření;
 - c) v souladu se obecnými závazky úmluvy vypracovat programy a opatření pro předcházení a zamezení znečišťování a pro řízení činností, které mohou, přímo nebo nepřímo, nepříznivě ovlivňovat mořskou oblast; takové programy a opatření mohou podle potřeby zahrnovat ekonomické nástroje;
 - d) v pravidelných intervalech vytvářet program práce komise;
 - e) podle potřeby zakládat podřízené orgány a definovat jejich kompetence;
 - f) zvažovat a podle potřeby přijímat návrhy na změny úmluvy v souladu s články 15, 16, 17, 18, 19 a 27;
 - g) podle potřeby vykonávat funkce svěřené články 21 a 23 a ty další funkce, které by mohly být vhodné pro dosažení cílů úmluvy.
3. Za tímto účelem komise může mezi jiným přijímat rozhodnutí a doporučení v souladu s článkem 13.
4. Komise vypracuje svůj jednací řád, který musí smluvní strany přijmout jednomyslně.
5. Komise vypracuje finanční předpisy, které musí smluvní strany přijmout jednomyslně.

Článek 11

Pozorovatelé

1. Komise může jednomyslným hlasováním smluvních stran rozhodnout přizvat k úmluvě jako pozorovatele:
 - a) kterýkoliv stát, který není smluvní stranou úmluvy,
 - b) kteroukoliv mezinárodní vládní nebo nevládní organizaci, jejíž činnost se týká úmluvy.
2. Takoví pozorovatelé se mohou účastnit jednání komise, ale bez práva hlasovat, a mohou předkládat komisi jakékoliv informace nebo zprávy, které jsou relevantní pro cíle komise.
3. Podmínky pro přijetí a účast pozorovatelů jsou stanoveny v jednacím řádu komise.

Článek 12

Sekretariát

1. Zřizuje se stálý sekretariát.
2. Komise jmenuje řídícího tajemníka a určí úkoly pro tuto funkci, funkční období a podmínky pro výkon funkce.
3. Řídící tajemník vykonává funkce, které jsou nezbytné pro administraci úmluvy a pro práci komise, i další úkoly, kterými ho komise pověří v souladu s jednacím řádem a finančními předpisy.

Článek 13

Rozhodnutí a doporučení

1. Rozhodnutí a doporučení se přijímají jednomyslně hlasy všech smluvních stran. Pokud by jednomyslnost nebyla dosažitelná a není-li v úmluvě stanoveno jinak, může komise přesto přijmout rozhodnutí nebo doporučení tříčtvrtinovou většinou hlasů smluvních stran.
2. Rozhodnutí je po uplynutí doby 200 dnů od jeho přijetí závazné pro smluvní strany, které pro něj hlasovaly a v uvedené době písemně neoznámily řídícímu tajemníkovi, že nejsou schopny rozhodnutí přijmout, za předpokladu, že po uplynutí uvedené lhůty tři čtvrtiny smluvních stran buď hlasovaly pro rozhodnutí a nestáhly své přijetí, nebo písemně oznámily řídícímu tajemníkovi, že jsou schopny rozhodnutí přijmout. Takové rozhodnutí se stane závazným pro kteroukoliv další smluvní stranu, která písemně oznámila řídícímu tajemníkovi, že je schopna přijmout rozhodnutí, od okamžiku tohoto oznámení nebo po uplynutí doby 200 dnů od přijetí rozhodnutí, přičemž platí pozdější z uvedených termínů.
3. V oznámení řídícímu tajemníkovi podle odstavce 2 tohoto článku může být uvedeno, že smluvní strana není schopna rozhodnutí přijmout, pokud jde o jedno nebo více jejích závislých nebo autonomních území, pro která platí úmluva.
4. Všechna rozhodnutí přijatá komisí obsahují, kde je to vhodné, ustanovení stanovící časový rozvrh, v jakém se rozhodnutí provádí.
5. Doporučení nemají závazný charakter.
6. Rozhodnutí týkající se kterékoliv přílohy nebo dodatku se přijímají pouze hlasy smluvních stran, které jsou dotyčnou přílohou nebo dodatkem vázány.

Článek 14

Statut příloh a dodatků

1. Přílohy a dodatky jsou nedílnou součástí úmluvy.
2. Dodatky mají vědecký, technický nebo správní charakter.

Článek 15

Změna úmluvy

1. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 27 odst. 2 a zvláštní ustanovení platná pro přijetí nebo změnu příloh nebo dodatků, změna úmluvy se řídí tímto článkem.
2. Změnu úmluvy může navrhnout každá smluvní strana. Znění navržené změny sdělí řídící tajemník komise smluvním stranám nejméně šest měsíců před zasedáním komise, na kterém bude změna navržena k přijetí. Řídící tajemník také sdělí navrženou změnu signatářům úmluvy pro jejich informaci.
3. Komise přijímá změnu jednomyslně, všemi hlasy smluvních stran.
4. Přijatou změnu předloží depozitář smluvním stranám k ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikace, přijetí nebo schválení změny se písemně oznámí vládě, u které je uložena úmluva.
5. Změna vstupuje v platnost pro ty smluvní strany, které ji ratifikovaly, přijaly nebo schválily, třicátým dnem po dni, kdy depozitář obdržel oznámení o její ratifikaci, přijetí nebo schválení nejméně od sedmi smluvních stran. Poté změna vstupuje v platnost pro kteroukoliv další smluvní stranu třicátým dnem po dni, kdy smluvní strana uložila listinu o ratifikaci, přijetí nebo o schválení změny.

Článek 16

Přijetí příloh

Ustanovení článku 15 týkající se změn úmluvy platí také pro návrh, přijetí a vstup v platnost přílohy úmluvy s výjimkou, když komise přijímá jakoukoliv přílohu uvedenou v článku 7 tříčtvrtinovou většinou hlasů smluvních stran.

Článek 17

Změna příloh

1. Ustanovení článku 15 týkající se změn úmluvy platí také pro změnu přílohy úmluvy s výjimkou, když komise přijímá změny jakékoliv přílohy uvedené v člancích 3, 4, 5, 6 nebo 7 tříčtvrtinovou většinou hlasů smluvních stran vázaných touto přílohou.

2. Pokud se změna přílohy týká změny úmluvy, změna přílohy se řídí stejnými ustanoveními, jaká platí pro změnu úmluvy.

Článek 18

Přijetí dodatků

1. Pokud se navržený dodatek týká změny úmluvy nebo přílohy navržené pro přijetí v souladu s článkem 15 nebo článkem 17, návrh, přijetí a vstup v platnost tohoto dodatku se řídí stejnými ustanoveními, jaká platí pro návrh, přijetí a vstup v platnost uvedené změny.

2. Pokud se navržený dodatek týká přílohy úmluvy navržené pro přijetí v souladu s článkem 16, návrh, přijetí a vstup v platnost tohoto dodatku se řídí stejnými ustanoveními, jaká platí pro návrh, přijetí a vstup v platnost uvedené přílohy.

Článek 19

Změna dodatků

1. Každá smluvní strana vázaná přílohou může navrhnout změnu dodatku. Znění navržené změny sdělí všem smluvním stranám úmluvy řídící tajemník komise, jak stanoví čl. 15 odst. 2.

2. Komise přijímá změnu dodatku tříčtvrtinovou většinou hlasů smluvních stran vázaných uvedeným dodatkem.

3. Změna dodatku vstoupí v platnost po uplynutí doby 200 dnů od jejího přijetí pro smluvní strany, které jsou tímto dodatkem vázány a v uvedené době písemně neoznámily depozitáři, že nejsou schopny tuto změnu přijmout, za předpokladu, že po uplynutí uvedené doby tři čtvrtiny smluvních stran vázaných tímto dodatkem buď hlasovaly pro změnu a nestáhly své přijetí, nebo písemně oznámily depozitáři, že jsou schopny rozhodnutí přijmout.

4. V oznámení depozitáři podle odstavce 3 tohoto článku může být uvedeno, že smluvní strana není schopna změnu přijmout, pokud jde o jedno nebo více jejích závislých nebo autonomních území, pro která platí úmluva.

5. Změna dodatku se stává závaznou pro kteroukoliv další smluvní stranu vázanou dodatkem, která písemně oznámila depozitáři, že je schopna změnu přijmout,

od okamžiku oznámení nebo po uplynutí doby 200 dnů od přijetí změny, přičemž platí pozdější z uvedených termínů.

6. Depozitář oznámí bez prodlení všem smluvním stranám, že takové oznámení obdržela.

7. Pokud se změna dodatku týká změny úmluvy nebo přílohy, změna dodatku se řídí stejnými ustanoveními, jaká platí pro změnu úmluvy nebo přílohy.

Článek 20

Hlasovací právo

1. Každá smluvní strana má v komisi jeden hlas.
2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku disponují Evropské společenství a ostatní regionální organizace ekonomické integrace v oblastech jejich kompetence počtem hlasů, který se rovná počtu jejich členských států, které jsou smluvními stranami úmluvy. Tyto organizace nevykonávají své hlasovací právo v případech, když toto právo vykonávají jejich členské státy, a naopak.

Článek 21

Přeshraniční znečištění

1. Když znečištění pocházející od jedné smluvní strany pravděpodobně poškodí zájmy jedné nebo více dalších smluvních stran úmluvy, dotčené smluvní strany zahájí na žádost kterékoliv z nich konzultace s cílem dojednat dohodu o spolupráci.
2. Na žádost kterékoliv dotčené smluvní strany posoudí komise danou otázku a může vydat doporučení s cílem dosáhnout uspokojivého řešení.
3. Dohoda uvedená v odstavci 1 tohoto článku může mezi jiným definovat oblasti, pro které platí kvalitativní cíle, kterých se má dosáhnout, a metody pro dosažení těchto cílů, včetně postupů použití vhodných norem a vědeckých a technických informací, které je třeba shromáždit.
4. Smluvní strany, které podepíší takovou dohodu, informují prostřednictvím komise ostatní smluvní strany o svých záměrech a o pokroku dosaženém při jejich realizaci.

Článek 22

Zprávy komisi

Smluvní strany podávají komisi v pravidelných intervalech zprávy o:

- a) legislativních, administrativních nebo jiných opatřeních přijatých k zavedení ustanovení úmluvy a o rozhodnutích a doporučeních přijatých v jejím rámci, zahrnujících zejména opatření přijatá s cílem předcházet jednání, které je v rozporu s těmito ustanoveními, a takové jednání trestat;
- b) účinnosti opatření uvedených v písmenu a) tohoto článku;
- c) problémech, se kterými se setkaly při realizaci ustanovení uvedených v písmenu a) tohoto článku.

Článek 23

Dodržování úmluvy

Komise:

- a) na základě periodických zpráv uvedených v článku 22 a všech dalších zpráv předložených smluvními stranami hodnotí dodržování úmluvy a na jejím základě přijatých rozhodnutí a doporučení;
- b) podle potřeby rozhoduje o krocích vedoucích k plnému dodržování úmluvy a na jejím základě přijatých rozhodnutích, tyto kroky vyžaduje a podporuje provádění doporučení, včetně opatření, která napomáhají některé smluvní straně plnit její povinnosti.

Článek 24

Regionalizace

Komise může rozhodnout, že kterékoliv jí přijaté rozhodnutí nebo doporučení platí pro celou mořskou oblast nebo její určitou část a může stanovit rozdílné časové harmonogramy pro jejich plnění, přičemž bere v úvahu rozdíly mezi ekologickými a ekonomickými podmínkami v různých regionech a subregionech, na které se vztahuje úmluva.

Článek 25

Podpis úmluvy

Úmluva je otevřena k podpisu v Paříži od 22. září do 22. června 1993 pro:

- a) smluvní strany úmluvy z Oslo nebo úmluvy z Paříže;
- b) kterékoliv další pobřežní státy sousedící s mořskou oblastí;
- c) kterýkoliv stát ležící proti proudu vodních toků, které ústí do mořské oblasti;
- d) kteroukoliv oblastní organizací hospodářské integrace, která má za člena alespoň jeden stát, pro který platí některé z písmen a) až c) tohoto článku.

Článek 26

Ratifikace, přijetí nebo schválení

Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u vlády Francouzské republiky.

Článek 27

Přistoupení

1. Po 30. červnu 1993 je úmluva otevřena pro přistoupení států a oblastních organizací hospodářské integrace uvedených v článku 25.
2. Smluvní strany mohou jednomyslně přizvat státy nebo oblastní organizace hospodářské integrace neuvedené v článku 25, aby přistoupily k úmluvě. V případě takového přistoupení se v případě nutnosti změny definice mořské oblasti rozhodnutím komise přijatým jednomyslným hlasováním smluvních stran. Každá taková změna vstoupí v platnost po jednomyslném schválení všemi smluvními stranami třicátým dnem po dni přijetí posledního oznámení depozitářem.
3. Každé takové přistoupení se vztahuje na úmluvu včetně všech příloh a dodatků, které byly přijaty k datu takového přistoupení, kromě těch případů, kdy listina o přistoupení obsahuje výslovné prohlášení o nepřijetí jedné nebo několika příloh, s výjimkou příloh I, II, III a IV.

Listiny o přistoupení se uloží u vlády Francouzské republiky.

Článek 28

Výhrady

K úmluvě se nemohou uplatnit žádné výhrady.

Článek 29

Vstup v platnost

1. Úmluva vstupuje v platnost třicátým dnem po dni, kdy všechny smluvní strany úmluvy z Oslo a všechny smluvní strany úmluvy z Paříže uložily své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.
2. Pro kterýkoliv stát nebo oblastní organizaci hospodářské integrace, které nejsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, vstupuje úmluva v platnost v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nebo třicátým dnem po dni uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uvedeným státem nebo oblastní organizací hospodářské integrace, přičemž platí pozdější z uvedených termínů.

Článek 30

Odstoupení

1. V kterýkoliv okamžik po uplynutí dvou let ode dne, kdy úmluva vstoupila v platnost pro určitou smluvní stranu, tato smluvní strana může od úmluvy odstoupit, když to písemně oznámí depozitáři.
2. Pokud není v některé příloze úmluvy, s výjimkou příloh I až IV, stanoveno jinak, každá smluvní strana může kdykoliv po uplynutí dvou let ode dne, kdy taková příloha pro smluvní stranu vstoupila v platnost, od takové přílohy odstoupit, když to písemně oznámí depozitáři.
3. Jakékoliv odstoupení uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nabývá účinku jeden rok po dni, kdy depozitář obdržel oznámení o tomto odstoupení .

Článek 31

Náhrada úmluv z Oslo a Paříže

1. Pro smluvní strany nahradí tato úmluva po vstupu v platnost úmluvu z Oslo a úmluvu z Paříže.
2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku jsou rozhodnutí, doporučení a všechny ostatní dohody přijaté v rámci úmluvy z Oslo nebo úmluvy z Paříže nadále platné, nezměněné ve své právní podstatě, v rozsahu, v jakém jsou slučitelné s touto úmluvou, pokud je tato úmluva výslovně neukončuje, stejně jako všechna návazná rozhodnutí nebo, existují-li doporučení, všechna tato doporučení.

Článek 32

Řešení sporů

1. Jakékoliv spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo uplatnění úmluvy, které nemohou dotyčné smluvní strany vyřešit jinak, například šetřením nebo smírem v rámci komise, se na žádost kterékoliv ze smluvních stran předloží k rozhodčímu řízení za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pokud se strany sporu nerozhodnou jinak, postup rozhodčího řízení uvedený v odstavci 1 tohoto článku musí být veden v souladu s odstavci 3 až 10 tohoto článku.
3.
 - a) Na žádost adresovanou jednou smluvní stranou jiné smluvní straně v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se zřídí rozhodčí soud. V žádosti o rozhodčí řízení se uvede předmět sporu a zejména články úmluvy, jejichž výklad nebo aplikace jsou věcí sporu.
 - b) Žádající strana informuje komisi, že požádala o zřízení rozhodčího soudu a uvede jméno druhé strany sporu a články úmluvy, jejichž výklad nebo aplikace jsou podle jejího mínění věcí sporu. Komise postoupí takto obdržené informace všem smluvním stranám úmluvy.
4. Rozhodčí soud je tvořen třemi členy: každá ze stran sporu jmenuje jednoho rozhodce; dva takto jmenovaní rozhodci navrhnou po společné dohodě třetího rozhodce, který se stane předsedou soudu. Tento rozhodce nesmí mít státní příslušnost některé ze stran sporu, ani své obvyklé místo pobytu na území jedné z těchto stran, ani nesmí být žádnou z těchto stran zaměstnáván, ani nesmí být jinak na případu zúčastněn.
5.
 - a) Není-li předseda rozhodčího soudu jmenován do dvou měsíců od jmenování druhého rozhodce, pak ho na žádost jedné ze stran jmenuje předseda Mezinárodního soudního dvora ve lhůtě dalších dvou měsíců.
 - b) Pokud jedna ze stran sporu nejmenuje rozhodce do dvou měsíců od přijetí žádosti, druhá strana může informovat předsedu Mezinárodního soudního dvora, který jmenuje předsedu rozhodčího soudu ve lhůtě dalších dvou měsíců. Po svém jmenování předseda rozhodčího soudu požádá stranu, která nejmenovala rozhodce, aby tak učinila do dvou měsíců. Po uplynutí této lhůty informuje předsedu Mezinárodního soudního dvora, který provede toto jmenování ve lhůtě dalších dvou měsíců.
6.
 - a) Rozhodčí soud rozhoduje podle pravidel mezinárodního práva, a zejména podle pravidel úmluvy.
 - b) Každý soud zřízený podle tohoto článku vypracuje svůj vlastní jednací řád.

- c) V případě sporu, zda má rozhodčí soud soudní pravomoc, věc se rozhodne rozhodnutím rozhodčího soudu.
- 7. a) Rozhodnutí rozhodčího soudu jak ve věcech postupu tak o podstatě sporu se přijímá většinou hlasů jeho členů.
- b) Rozhodčí soud může přijmout všechna vhodná opatření za účelem zjištění skutečností. Může na žádost jedné ze stran doporučit nezbytná předběžná ochranná opatření.
- c) Jestliže se dva nebo více rozhodčích soudů zřízených podle ustanovení tohoto článku ujmou žádostí se stejným nebo podobným předmětem sporu, mohou se vzájemně informovat o postupech zjišťování skutečností a brát je pokud možno v úvahu.
- d) Strany sporu poskytnou veškeré vybavení nezbytné pro účinné vedení řízení.
- e) Nepřítomnost nebo nedostavení se strany sporu nejsou překážkou řízení.
- 8. Pokud rozhodčí soud neurčí s ohledem na specifické okolnosti případu jinak, výdaje soudu, včetně odměn jeho členů, nesou rovným dílem strany sporu. Soud vede záznamy o všech svých výdajích a poskytuje stranám závěrečné vyúčtování.
- 9. Kterákoliv smluvní strana, která má v záležitosti sporu nějaký právní zájem, který může být ovlivněn rozhodnutím o případu, může se souhlasem soudu intervenovat v jednání.
- 10. a) Rozhodnutí rozhodčího soudu je doprovázeno zdůvodněním. Rozhodnutí je konečné a pro strany sporu závazné.
- b) Jakýkoliv spor, který může vzniknout mezi stranami ohledně výkladu nebo výkonu rozhodnutí, může ta či ona strana předložit rozhodčímu soudu, který rozhodne, nebo pokud se tento soud toho nemůže ujmout, jinému rozhodčímu soudu zřízenému za tímto účelem stejným způsobem jako první soud.

Článek 33

Povinnosti depozitáře

Depozitář informuje smluvní strany a signatáře úmluvy:

- a) o uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, o prohlášeních o nepřijetí a o oznámeních o odstoupení podle článků 26, 27 a 30;
- b) o dni, kterým úmluva vstupuje v platnost podle článku 29;

- c) o přijetí oznámení o přijetí, uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, o vstupu v platnost změn úmluvy a o přijetí a změně příloh nebo dodatků podle článků 15, 16, 17, 18 a 19.

Článek 34

Platná znění

Prvopis úmluvy, jehož francouzské a anglické znění má stejnou platnost, se uloží u vlády Francouzské republiky, která odešle jeho ověřené kopie smluvním stranám a signatářům úmluvy a uloží ověřenou kopii u generálního tajemníka Spojených národů k registraci a zveřejnění v souladu s článkem 102 Charty Spojených národů.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

V Paříži dne dvacátého druhého září 1992.

PŘÍLOHA I

PŘEDCHÁZENÍ A ZAMEZENÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ Z POZEMNÍCH ZDROJŮ

Článek 1

1. Při přijímání programů a opatření pro účely této přílohy smluvní strany vyžadují, jednotlivě nebo společně, uplatnění:

- nejlepších dostupných technik pro bodové zdroje,
- nejlepší environmentální postupy pro bodové a difúzní zdroje,

které zahrnou, kde je to vhodné, i čisté technologie.

2. Při stanovení priorit a hodnocení povahy a rozsahu programů a opatření a jejich časového plánu uplatní smluvní strany kritéria uvedená v dodatku 2.

3. Smluvní strany přijmou preventivní opatření, aby minimalizovaly riziko havarijního znečištění.

4. Při přijímání programů a opatření týkajících se radioaktivních látek včetně odpadů smluvní strany vezmou také v úvahu:

- a) doporučení ostatních příslušných mezinárodních organizací a agentur,
- b) sledovací postupy doporučené těmito mezinárodními organizacemi a agenturami.

Článek 2

1. Vypouštění z bodových zdrojů do mořské oblasti a vypouštění do vody nebo do vzduchu, které dosáhne mořské oblasti a může ji nepříznivě ovlivnit, striktně podléhají povolení nebo regulaci příslušných orgánů smluvních stran. Takovými povoleními nebo regulacemi se zejména provádějí příslušná rozhodnutí komise, která jsou závazná pro příslušnou smluvní stranu.

2. K hodnocení dodržování povolení a regulací týkajících se vypouštění do vody nebo do vzduchu zavedou Smluvní strany systém pravidelných sledování a inspekci prováděných příslušnými orgány.

Článek 3

Úkolem komise je vypracovat pro účely této přílohy, mimo jiné:

- a) plány na omezování a postupné vyřazení látek vzešlých z pozemních zdrojů, které jsou toxické, perzistentní a schopné bioakumulace;

- b) programy a opatření pro omezení vstupů živin z městských, komunálních, průmyslových, zemědělských a ostatních zdrojů, kde je to vhodné.

PŘÍLOHA II

**PŘEDCHÁZENÍ A ZAMEZENÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ UKLÁDÁNÍM NEBO
SPALOVÁNÍM ODPADŮ**

Článek 1

Tato příloha se nevztahuje na úmyslné odstraňování v mořské oblasti:

- a) odpadů nebo jiných látek z pobřežních zařízení,
- b) pobřežních zařízení a potrubí.

Článek 2

Spalování odpadů je zakázáno.

Článek 3

1. Ukládání veškerých odpadů nebo jiných látek je zakázáno s výjimkou odpadů nebo jiných látek, jejichž seznam je uveden v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.
2. Seznam vztahující se k odstavci 1 tohoto článku je tento:
 - a) vybagrované materiály;
 - b) inertní materiály přírodního původu, což je pevný, chemicky nezpracovaný geologický materiál, u něhož není pravděpodobné, že se jeho chemické složky uvolní do mořského životního prostředí;
 - c) splaškové kaly, do 31. prosince 1998;
 - d) odpad z ryb vzniklý při průmyslovém zpracování ryb;
 - e) plavidla a letadla, nejpozději do 31. prosince 2004.
3.
 - a) Ukládání radioaktivních látek s nízkou a střední úrovní radiace včetně odpadů je zakázáno.
 - b) Ohledně výjimky z odst. 3 písm. a) tohoto článku platí, že smluvní strany, jmenovitě Spojené království a Francie, které si chtějí zachovat možnost výjimky z odst. 3 písm. a), která ale v každém případě nemůže nastat před uplynutím doby 15 let od 1. ledna 1993, ohlásí na zasedání komise na ministerské úrovni v roce 1997 kroky podniknuté k využití alternativních pozemních možností.

- c) Pokud po uplynutí nebo ještě před uplynutím tohoto patnáctiletého období komise jednohlasně nerozhodne neprodlužovat výjimku stanovenou v odst. 3 písm. b), přijme na základě článku 13 úmluvy rozhodnutí o prodloužení doby zákazu na 10 let po 1. lednu 2008, po níž se bude konat další zasedání komise na ministerské úrovni. Smluvní strany uvedené v odst. 3 písm. b) tohoto článku, které si nadále chtějí zachovat možnost výjimky uvedenou v odst. 3 písm. b), budou na zasedáních komise, které se mají na ministerské úrovni konat každé dva roky, počínaje rokem 1999, informovat o pokroku při vytváření alternativních pozemních možností a o výsledcích vědeckých studií, které prokáží, že jakékoliv eventuální projekty ukládání odpadů by nezpůsobily riziko pro lidské zdraví, poškození živých zdrojů nebo mořských ekosystémů, kulturních a rekreačních hodnot nebo narušení jiného oprávněného využívání moře.

Článek 4

1. Smluvní strany zajistí, že:
 - a) žádné odpady nebo jiné látky, jejichž seznam je uveden v čl. 3 odst. 2 této přílohy, nebudou uloženy bez povolení nebo regulace jejich příslušných orgánů;
 - b) taková povolení nebo regulace musí být v souladu s příslušnými platnými kritérii, obecnými zásadami a postupy přijatými komisí v souladu s článkem 6 této přílohy;
 - c) s cílem vyhnout se situacím, ve kterých jsou stejné operace ukládání odpadů povolovány nebo regulovány více než jednou smluvní stranou, jejich příslušné orgány podle potřeby vedou před vydáním povolení nebo uplatněním regulace konzultace.
2. Žádné povolení nebo nařízení podle odstavce 1 tohoto článku nesmí povolit plavidlům nebo letadlům ukládání odpadů obsahujících látky, které způsobí nebo pravděpodobně mohou způsobit riziko pro lidské zdraví, poškození živých zdrojů nebo mořských ekosystémů, kulturních a rekreačních hodnot nebo narušení jiného oprávněného využívání moře.
3. Každá smluvní strana vede záznamy o povaze a množství odpadů nebo jiných látek uložených v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a o datu, místě a způsobu ukládání a předává je komisi.

Článek 5

Žádné uložení látky do mořské oblasti pro jiné účely, než pro které byla tato látka původně navržena nebo vytvořena, se nesmí dít bez povolení nebo regulace příslušného orgánu příslušné smluvní strany. Takové povolení nebo regulace musí být v souladu s příslušnými platnými kritérii, obecnými zásadami a postupy přijatými

komisí v souladu s článkem 6 této přílohy. Toto ustanovení se nesmí vykládat jako možnost povolit uložení odpadů nebo jiných látek, které jsou jinak podle této přílohy zakázány.

Článek 6

Pro účely této přílohy je, mezi jiným, úkolem komise vypracovat a přijmout kritéria, obecné zásady a postupy týkající se ukládání odpadů nebo jiných látek, jejichž seznam je uveden v čl. 3 odst. 2, a ukládání látek uvedených v článku 5 této přílohy s cílem předcházet a zamezit znečišťování.

Článek 7

Ustanovení této přílohy týkající se ukládání odpadů se neuplatňují v případě tzv. vyšší moci, způsobené počasím nebo z jakékoliv jiné příčiny, když je ohrožena bezpečnost lidského života nebo bezpečnost plavidla nebo letadla. Takové uložení musí být provedeno tak, aby se minimalizovala pravděpodobnost poškození lidského života nebo života v moři, a musí být okamžitě ohlášeno komisi spolu s úplnými podrobnými údaji o okolnostech a o povaze a množství uložených odpadů nebo jiných látek.

Článek 8

Smluvní strana přijme vhodná opatření jak jednotlivě tak v rámci příslušných mezinárodních organizací k předcházení a zamezení znečišťování vyplývajícího z opuštění plavidel nebo letadel v mořské oblasti v důsledku havárií. Nejsou-li k dispozici příslušné směrnice takových mezinárodních organizací, opatření přijatá jednotlivými smluvními stranami by se měla opírat o takové směrnice, které může přijmout komise.

Článek 9

Jestliže smluvní strana usoudí v případě mimořádné události, že odpady nebo jiné látky, jejichž ukládání je zakázáno podle této přílohy, nemohou být uloženy na pevnině bez nepřijatelného ohrožení nebo škody, neprodleně zahájí konzultace s ostatními smluvními stranami s cílem nalézt, za daných okolností, co nejuspokojivější metodu uskladnění nebo co nejuspokojivější prostředky zničení nebo odstranění. Smluvní strana informuje komisi o krocích přijatých na základě těchto konzultací. Smluvní strany se zavazují k vzájemné pomoci v takových situacích.

Článek 10

1. Každá smluvní strana zajistí, že ustanovení této přílohy budou dodržovat:
 - a) plavidla nebo letadla registrovaná na jejím území;

- b) plavidla nebo letadla nakládající na jejím území odpady nebo jiné látky, které mají být uloženy nebo spáleny;
 - c) plavidla nebo letadla, u nichž se předpokládá, že jsou zapojena do ukládání nebo spalování odpadů v jejích vnitřních nebo teritoriálních vodách nebo v části moře, které je vně nebo v sousedství teritoriálních vod pod jurisdikcí pobřežního státu, v rozsahu uznávaném mezinárodním právem.
2. Každá smluvní strana vydá pokyny svým námořním inspekčním plavidlům a letadlům a ostatním vhodným službám, aby hlásily svým orgánům všechny případy nebo okolnosti v mořské oblasti, které dávají vzniknout podezření, že ukládání odpadů se děje nebo by se mohlo dít v rozporu s ustanoveními této přílohy. Kterákoliv smluvní strana, jejíž orgány obdrží takovou zprávu, informuje, považuje-li to za vhodné, kteroukoliv další dotčenou smluvní stranu.
3. Žádná část této přílohy neomezuje suverénní imunitu, kterou požívají určitá plavidla podle mezinárodního práva.

PŘÍLOHA III

PŘEDCHÁZENÍ A ZAMEZENÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ Z POBŘEŽNÍCH ZDROJŮ

Článek 1

Tato příloha se nevztahuje na úmyslné odstraňování v mořské oblasti:

- a) odpadů nebo jiných látek z plavidel nebo letadel;
- b) plavidel nebo letadel;

Článek 2

1. Při přijímání programů a opatření pro účely této přílohy smluvní strany požadují jednotlivě nebo společně uplatnění:

- a) nejlepších dostupných technik,
- b) nejlepších environmentálních postupů,

které zahrnou, kde je to vhodné, i čisté technologie.

2. Při stanovení priorit a hodnocení povahy a rozsahu programů a opatření a jejich časových plánů uplatní smluvní strany kritéria uvedená v dodatku 2.

Článek 3

- 1. Jakékoliv ukládání odpadů nebo jiných látek z pobřežních zařízení je zakázáno.
- 2. Tento zákaz se netýká vypouštění nebo emisí z pobřežních zdrojů.

Článek 4

1. Použití nebo vypouštění nebo emitování látek z pobřežních zdrojů, které mohou vniknout do mořské oblasti a nepříznivě ji ovlivnit, striktně podléhají povolení nebo regulaci příslušných orgánů smluvních stran. Takovými povoleními nebo regulacemi se zejména provádějí příslušná platná rozhodnutí, doporučení a všechny další dohody přijaté v rámci úmluvy.

2. Příslušné orgány smluvních stran zřídí systém sledování a inspekcí, aby hodnotily dodržování povolení a nařízení, jak stanoví čl. 4 odst. 1 této přílohy.

Článek 5

1. Žádné vyřazené pobřežní zařízení nebo potrubí nesmí být uloženo do mořské oblasti a žádné vyřazené pobřežní zařízení nesmí být ponecháno zcela nebo z části na místě v mořské oblasti bez samostatného povolení vydaného příslušným orgánem příslušné smluvní strany. Smluvní strana zajistí, že její orgány budou při vydávání takových povolení uplatňovat příslušná platná rozhodnutí, doporučení a všechny ostatní dohody přijaté v rámci úmluvy.
2. Žádné takové povolení nesmí být vydáno, pokud vyřazené pobřežní zařízení obsahuje látky, které působí nebo pravděpodobně způsobí riziko pro lidské zdraví, poškození živých zdrojů, mořských ekosystémů, kulturních a rekreačních hodnot nebo narušení dalšího oprávněného využívání moře.
3. Kterákoliv smluvní strana, která má v úmyslu přijmout rozhodnutí o vydání povolení k uložení vyřazeného pobřežního zařízení nebo potrubí umístěného do mořské oblasti po 1. lednu 1998, informuje prostřednictvím komise ostatní smluvní strany o důvodech přijatelnosti takového uložení, aby se umožnily konzultace.
4. Každá smluvní strana vede záznamy o uložených vyřazených pobřežních zařízeních a potrubích, o vyřazených pobřežních zařízeních ponechaných na místě v souladu s ustanoveními tohoto článku a o datu, místu a způsobech uložení a hlásí tyto údaje komisi.

Článek 6

Články 3 a 5 této přílohy se nevztahují na případy tzv. vyšší moci, způsobené počasím nebo z jiných příčin, když je ohrožena bezpečnost lidského života nebo bezpečnost pobřežního zařízení. Takové uložení musí být provedeno tak, aby se minimalizovala pravděpodobnost poškození lidského života nebo života v moři, a musí být okamžitě ohlášeno komisi spolu s úplnými podrobnými údaji o okolnostech a povaze a množství uložené látky.

Článek 7

Smluvní strany přijmou vhodná opatření jak jednotlivě tak v rámci příslušných mezinárodních organizací k předcházení a zamezení znečišťování vyplývajícího z opuštění pobřežních zařízení v mořské oblasti v důsledku havárií. Nejsou-li k dispozici příslušné směrnice takových mezinárodních organizací, opatření přijatá jednotlivými smluvními stranami by se měla opírat o takové směrnice, které může přijmout komise.

Článek 8

Žádné umístění vyřazeného pobřežního zařízení nebo potrubí v mořské oblasti pro jiné účely, než pro které bylo původně navrženo nebo konstruováno, se nesmí dít bez povolení nebo regulace příslušného orgánu příslušné smluvní strany. Takové povolení nebo nařízení musí být v souladu s příslušnými platnými kritérii, obecnými zásadami a

postupy přijatými komisí v souladu s čl. 10 písm. d) této přílohy. Toto ustanovení se nesmí vykládat jako možnost povolit uložení vyřazených pobřežních zařízení nebo potrubí v rozporu s ustanoveními této přílohy.

Článek 9

1. Každá smluvní strana vydá pokyny svým námořním inspekčním plavidlům a letadlům a ostatním vhodným službám, aby hlásily svým orgánům všechny případy nebo okolnosti v mořské oblasti, které dávají vzniknout podezření, že došlo nebo pravděpodobně dojde k porušení ustanovení této přílohy. Kterákoliv smluvní strana, jejíž orgány obdrží takovou zprávu, informuje, považuje-li to za vhodné, kteroukoliv další dotčenou smluvní stranu.

2. Žádná část této přílohy neomezuje suverénní imunitu, kterou požívají určitá plavidla podle mezinárodního práva.

Článek 10

Pro účely této přílohy je úkolem komise mezi jiným:

- a) shromažďovat údaje o látkách, které se používají při pobřežních aktivitách a na základě těchto údajů schvalovat seznamy látek pro účely čl. 4 odst. 1 této přílohy;
- b) vytvářet seznamy látek, které jsou toxické, perzistentní a schopné bioakumulace, a vypracovat plány na omezení a postupné vyloučení jejich používání nebo vypouštění z pobřežních zdrojů;
- c) vypracovat kritéria, obecné zásady a postupy pro předcházení znečištění z uložených a na místě ponechaných vyřazených pobřežních zařízení a potrubí v mořské oblasti;
- d) vypracovat kritéria, obecné zásady a postupy týkající se umístování vyřazených pobřežních zařízení a potrubí uvedených v článku 8 této přílohy s cílem předcházet a zamezit znečišťování.

PŘÍLOHA IV

HODNOCENÍ KVALITY MOŘSKÉHO PROSTŘEDÍ

Článek 1

1. Pro účely této přílohy se „sledováním” rozumí opakované měření:
 - a) kvality mořského prostředí a každé jeho části, to je vody, sedimentů a bioty;
 - b) činností nebo přírodních a antropogenních vstupů, které mohou nepříznivě ovlivnit kvalitu mořského prostředí;
 - c) účinků takových činností a vstupů.
2. Sledování se může provádět buď proto, aby se zajistilo dodržování úmluvy s cílem identifikovat modely a trendy, anebo pro výzkumné účely.

Článek 2

Pro účely této přílohy smluvní strany:

- a) spolupracují při realizaci programů sledování a předkládají výsledné údaje komisi;
- b) dodržují předpisy zajištění kvality a podílejí se na vzájemné kalibraci;
- c) používají a vyvíjejí, jednotlivě nebo pokud možno společně, další řádně ověřené nástroje vědeckého hodnocení, jako jsou modelování, dálkový průzkum a progresivní strategie posuzování rizika;
- d) provádějí, jednotlivě nebo pokud možno společně, výzkum, který je považován za nezbytný pro hodnocení kvality mořského prostředí a rozvoj poznatků a vědeckého porozumění mořskému prostředí, a zejména vztahů mezi vstupy, koncentrací a účinky;
- e) berou v úvahu vědecký pokrok, který se považuje pro takové účely hodnocení za užitečný a který se prováděl buď z podnětu jednotlivých výzkumníků a vědeckých institucí, nebo v rámci státních a mezinárodních výzkumných programů, anebo pod záštitou Evropského hospodářského společenství či ostatních oblastních organizací hospodářské integrace.

Článek 3

Pro účely této přílohy je úkolem komise mezi jiným:

- a) formulovat a zavádět programy společného sledování a hodnotícího výzkumu, , vypracovat kodexy postupů jako vodítko pro subjekty realizující tyto programy sledování a schvalovat prezentaci a výklad jejich výsledků;
- b) provádět hodnocení a brát přitom v úvahu výsledky příslušného sledování a výzkumu a údaje týkající se vstupů látek nebo energie do mořské oblasti, poskytované na základě ostatních příloh úmluvy, stejně jako další relevantní informace;
- c) kde je to vhodné, vyhledávat rady a služby vhodných regionálních organizací a dalších mezinárodních organizací a příslušných orgánů s cílem využít nejnovější výsledky vědeckého výzkumu;
- d) spolupracovat s vhodnými regionálními organizacemi a ostatními mezinárodními organizacemi při hodnocení stavu kvality.

Dodatek 1

**Kritéria pro definici postupů a technik
uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodu i) úmluvy**

Nejlepší dostupné techniky

1. Použití nejlepších dostupných technik klade důraz na používání bezodpadové technologie, je-li taková technologie k dispozici.
2. Termínem „nejlepší dostupné techniky“ se rozumí poslední stupeň vývoje technologických procesů, zařízení nebo provozních postupů, který osvědčuje praktickou vhodnost konkrétního opatření pro omezení vypouštění, emisí a odpadů a. Při stanovení, zda soubor technologických procesů, zařízení a provozních postupů tvoří nejlepší dostupné techniky v obecných nebo konkrétních případech, je třeba věnovat zvláštní pozornost těmto aspektům:
 - a) srovnatelné technologické procesy, zařízení nebo provozní postupy, které byly v současné době úspěšně vyzkoušeny;
 - b) technologický pokrok a změny vědeckých znalostí a poznání;
 - c) ekonomická proveditelnost takových technik;
 - d) termíny pro instalaci v nových i stávajících závodech;
 - e) povahy a objem dotyčných vypouštěných látek a emisí.
3. Z uvedeného vyplývá, že význam toho, co jsou „nejlepší dostupné techniky“ pro určitý technologický proces, se bude během času měnit s ohledem na technologický pokrok, ekonomické a sociální faktory, stejně jako změny vědeckých znalostí a poznání.
4. Pokud omezení vypouštěných odpadů a emisí vyplývající z použití nejlepších dostupných technik nevede k přijatelným výsledkům z hlediska životního prostředí, musí se přijmout další opatření.
5. „Techniky“ zahrnují jak použitou technologii, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, konstruováno, udržováno, provozováno a demontováno.

Nejlepší environmentální postupy

6. Termínem „nejlepší environmentální postupy“ se rozumí použití nejvhodnější kombinace regulačních opatření a strategií ochrany životního prostředí. Při výběru v jednotlivých případech by se měla zvážet alespoň tato postupná opatření:

- a) poskytnutí informací a poučení veřejnosti a uživatelů o důsledcích, které má pro životní prostředí výběr určitých činností a výrobků, jejich použití a konečného odstranění;
 - b) vývoj a zavedení kodexů správných environmentálních postupů, které zahrnují všechny aspekty činnosti výrobku během jeho životního cyklu;
 - c) povinné používání etiket, které informují uživatele o rizicích pro životní prostředí týkajících se výrobku, jeho používání a konečného odstranění;
 - d) šetření zdrojů, včetně energie;
 - e) zpřístupnění systémů sběru a odstraňování odpadů pro veřejnost;
 - f) vyloučení užití nebezpečných látek nebo výrobků a vznik nebezpečného odpadu;
 - g) recyklace, obnova a opakované použití;
 - h) zavedení ekonomických nástrojů pro činnosti, výrobky nebo skupiny výrobků;
 - i) vytvoření systému oprávnění, včetně škály omezení nebo zákazů.
7. Při stanovení, jaká kombinace opatření tvoří nejlepší environmentální postup v obecných nebo konkrétních případech, by se měly vzít v úvahu zejména tyto aspekty:
- a) riziko výrobku, jeho výroby, užití a konečného odstranění pro životní prostředí,
 - b) nahrazení méně škodlivými činnostmi nebo látkami,
 - c) rozsah použití,
 - d) potenciální výhody nebo nevýhody náhradních materiálů nebo činností pro životní prostředí,
 - e) pokrok a změny vědeckých znalostí a poznání,
 - f) termíny pro zavedení,
 - g) sociální a ekonomické důsledky.
8. Z uvedeného vyplývá, že „nejlepší environmentální postup“ pro určitý zdroj se bude během času měnit s ohledem na technologický pokrok, ekonomické a sociální faktory, stejně jako změny vědeckých znalostí a poznání.
9. Pokud omezení vstupů vyplývající z použití nejlepších environmentálních postupů nevede k přijatelným výsledkům z hlediska životního prostředí, musí

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

se přijmout další opatření a znovu definovat nejlepší environmentální postupy.

Dodatek 2

Kritéria uvedená v čl. 1 odst. 2 přílohy I a v čl. 2 odst. 2 přílohy III

1. Při stanovení priorit a posuzování charakteru a rozsahu programů a opatření a jejich časových plánů smluvní strany uplatní tato kritéria:
 - a) perzistence;
 - b) toxicita nebo ostatní škodlivé vlastnosti;
 - c) tendence k bioakumulaci;
 - d) radioaktivita;
 - e) poměr mezi pozorovanými nebo v případech, kdy výsledky pozorování nejsou k dispozici, předpokládanými koncentracemi a pozorovaným účinkem koncentrací;
 - f) antropogenně způsobené riziko eutrofizace;
 - g) hranice přesahující význam ;
 - h) riziko nežádoucích změn v mořském ekosystému a nevratnost nebo trvalost účinků;
 - i) narušení sklizně produktů z moře nebo jiného oprávněného využívání moře;
 - j) účinky na chuť nebo vůni produktů z moře určených k lidské spotřebě nebo účinky na vůni, barvu, čírost a další vlastnosti vody v mořském prostředí;
 - k) distribuční modely (tj. uvažovaná množství, způsob použití a schopnost vniknutí do mořského prostředí);
 - l) neplnění cílů kvality životního prostředí;
2. Tato kritéria nemají pro hodnocení konkrétní látky nebo skupiny látek nezbytně stejný význam.
3. Výše uvedená kritéria indikují, že látky, které se zařazují do programů a opatření, zahrnují:
 - a) těžké kovy a jejich sloučeniny;
 - b) organické halogenové sloučeniny (a látky, které mohou tvořit takové sloučeniny v mořském prostředí);
 - c) organické sloučeniny fosforu a křemíku;

- d) biocidy, jako jsou pesticidy, fungicidy, herbicidy, insekticidy, prostředky proti slizu a chemické látky používané, mezi jiným, pro konzervaci dřeva, trámů, dřevní hmoty, celulózy, papírů, usní a textilu;
- e) ropné oleje a uhlovodíky;
- f) sloučeniny dusíku a fosforu;
- g) radioaktivní látky včetně odpadů;
- h) perzistentní syntetické materiály, které mohou plovat, zůstat v suspenzi nebo klesat ke dnu.